

Prima instanță: Judecătoria Călărași, judecător D. Croitor
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători - Iu. Cimpoi, N. Simciuc, V. Pruteanu

Î N C H E I E R E

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Luiza Gafton, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Rață Evdochia, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Călărași din 21 iulie 2016 de respingere a acțiunii, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Evdochiei Rață către Consiliul raional Călărași și Ministerul Finanțelor al RM privind revendicarea valorii bunurilor confiscate,

c o n s t a t ă :

La 14 decembrie 2015, Rață Evdochia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Consiliul raional Călărași și Ministerul Finanțelor cu privire la revendicarea valorii bunurilor confiscate ilegal în urma represiunilor politice din 1949, și anume, a bunului imobil în valoare de 216607 de lei și a bunurilor materiale în valoare de 46118 de lei, în total suma de 262725 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în anul 1949, familia ei a fost supusă represiunilor, averea confiscată, membrii familiei fiind deportați în regiunea Kurgan, Federația Rusă, iar potrivit certificatului de reabilitare nr.21/8957 din 19.12.2006 i sa adus la cunoștință despre actul de reabilitare. La moment din toți membrii familiei a rămas în viață numai ea.

Bunurile confiscate au fost evaluate, dintre care imobilul confiscat a fost apreciat la prețul de 216607 de lei, iar bunurile materiale confiscate la 46118 de lei.

Inițial a depus cerere cu toate documentele necesare la Comisia raională Călărași pentru problemele victimelor represiunilor politice pentru revindecarea despăgubirilor, însă, prin Decizia din 15 iulie 2013, Comisia i-a refuzat în despăgubire.

Considerând acest refuz nelegitim și neîntemeiat a solicitat instanței de judecată să-i fie revendicată valoarea bunurilor confiscate ilegal în urma represiunilor politice în sumă de 261725 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Călărași din 21 iulie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, acțiunea Evdochiei Rață către Consiliul raional Călărași și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova privind revindecarea valorii bunurilor confiscate, a fost respinsă, fiind constatat de către instanțele de judecată că familia acesteia a fost despăgubită în anul 1990, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 1225-XII din 08.12.1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice și respectiv numai poate fi despăgubită încă odată, deoarece ar fi contrar prevederilor art. II alin. (2) din Legea nr. 186-XVI din 29 iunie 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 1225-XII din 08.12.1992, potrivit cărora sub incidența acestei legi nu cad persoanele supuse represiunilor politice și ulterior reabilite care au fost despăgubite până la intrarea în vigoare a legii.

La 28.02.2017, Evdochia Rață a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, prin care a solicitat casarea acesteia și a hotărârii Judecătorei Călărași din 21 iulie 2016 cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii, motivându-și recursul prin aceea că instanțele judecătorești nu au ținut cont de faptul că recurenta nu a primit nici o despăgubire, și, la caz, nu au aplicat prevederile Legii nr. 1225-XII din 08.12.1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurilor invocate în cererea de recurs, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Evdochia Rață nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Verificând prin prisma normele de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul Evdochiei Rață nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la

ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, ci a formulat doar critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Această situație indică la caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului. Or, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Față de cele indicate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, iar în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Sub acest aspect, Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Evdochiei Rață, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Rață Evdochia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Luiza Gafton

Maria Ghervas